

25 IANUARIE : PRĂZNUIREA SF. IERARH GRIGORIE TEOLOGUL Arhiepiscopul Constantinopolului

*Cu limba ta cea de Dumnezeu grăitoare, încurcăturile retorilor dezlegând, mărite, ai împodobit Biserica cu veșmântul Ortodoxie, cel țesut de sus; pe care și purtându-l, strigă împreună cu noi, fiii tăi: Bucură-te părinte, mintea cea preainaltă a teologiei!
(Condacul, glasul al 3-lea)*

Sf. Grigorie Teologul,
icoană

Sfântul Grigorie s-a născut la Nazianz, dintr-un tată elin și o mamă creștină, înainte de a primi Sfântul Botez. (la maturitate, cum era obiceiul pe atunci), el a mers la Atena, unde a studiat cu cei mai mari dascăli ai vremii, avându-i colegi pe Sfântul Vasile cel Mare și pe Iulian, care mai târziu avea să fie Apostat (nepotul de fiu al Sfântului Constantin cel Mare), după cum însuși Sfântul Grigorie de multe ori a prorocit despre el. Cea mai mare înrăurire Sfântul Grigorie a primit-o de la mama lui, Nona. După ce și-a încheiat studiile, Grigorie a primit Sfântul Botez. Sfântul Vasile 1-a sfințit Episcop de Sasima, iar împăratul Teodosie cel Mare 1-a chemat pe scaunul episcopiei Constantinopolului, atunci vacant. El a scris foarte multe lucrări, faimoase fiind mai ales cele teologice, pentru care s-a și numit Teologul. Mari mai ales între lucrările teologice sunt cele destinate Sfintei Treimi. Grigorie a scris și împotriva ereticului Macedonie

care învăța greșit că Duhul Sfânt este creația lui Dumnezeu și împotriva lui Apolinarie care învăța greșit că Hristos nu a avut suflet omenesc, ci că dumnezeirea Lui îi era în loc de suflet. De asemenea Sfântul Grigorie a scris în contra lui Iulian Apostatul, tovarășul lui de studii de odinioară, în anul 381. Când a început să-i fie clevetită canonicitatea alegerii sale ca episcop, Sfântul Grigorie s-a retras singur din scaun, zicând: «Cei care voiesc să jefuiască scaunul nostru episcopal nu ne pot jefui de Dumnezeu». El a părăsit apoi Constantinopolul și s-a retras la Nazianz, unde a viețuit în singurătate și rugăciune, și unde a scris și minunatele sale cărți. Deși a ajuns până la vârsta de optzeci de ani, Sfântul Grigorie a fost chinuit de boală toată viața lui. El a fost și rămâne o făclie strălucitoare și măreață a Bisericii Ortodoxe atât prin marea blândețe și curățenie a vieții sale, cât și prin covârșitoarea adâncime, cea neîntrecută, a gândirii și teologisirii sale. El a adormit în Domnul la anul 390 după Hristos.

(Sf.N. Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)

O parte din capul Sfântului Ierarh Grigorie Teologul se află la Mănăstirea Slatina din județul Suceava (România), fiind adusă de la Constantinopol de către domnitorul Alexandru Lăpușeanu. El a fost așezat într-o raclă ferecată cu argint și cu pietre scumpe, după cum spune cronicarul Ion Neculce. În timpul primului război mondial, mai multe racle cu moaște de sfinți (printre care și racla cu moaștele Sfântul Grigorie) au fost duse la adăpost în Rusia țaristă, odată cu tezaurul României. Abia în 1956, URSS-ul a restituit României o mică parte din tezaur, printre care și raclele cu moaștele sfinților. Raclele cu moaștele și celelalte obiecte de cult de preț au fost duse însă la Muzeul Național de Artă din București.

În urma intervenției Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, racla cu moaștele Sf. Grigorie Teologul a fost readusă la 12 februarie 2001 la Mănăstirea Slatina. Ea s-a aflat timp de 10 zile în biserica Mănăstirii „Sf. Ioan cel Nou din Suceava”, de unde a fost dusă în procesiune la Slatina, fiind însoțită de un sobor de preoți în frunte cu arhiepiscopul Pimen Zainea al Sucevei și Rădăuților.

(www.crestinortodox.ro)

